اخبار کوتاه

حذف یارانه پردرآمدها تکلیف مجلس و برنامه هفتم است

رئیس مرکز مطالعات و اطلاعات رفاهی ایرانیان درباره حذف یارانه ۳ میلیون نفر از افراد دهک‌ها گفت: دولت مکلف است یارانه نقدی خانوارهای پردرآمد (دهک‌های هشتم، نهم و دهم) را حذف کند.

به گزارش پیام آشنا، رئیس مرکز مطالعات و اطلاعات رفاهی ایرانیان جزئیات حذف یارانه ۳ میلیون نفر را تشریح کرد. احد رستمی با اشاره به بند (ب) تبصره (۱۳) قانون بودجه سال ۱۴۰۴ کل کشور، مصوب نمایندگان مجلس شورای اسلامی گفت: دولت مکلف است یارانه نقدی خانوارهای پردرآمد (دهک‌های هشتم، نهم و دهم) را حذف کند.

به گفته وی در این مرحله با بررسی‌های صورت گرفته روی شاخص‌های درآمدی و دارایی خانوارهای کشور حدود یک میلیون از خانوارهای با سرانه درآمد ماهانه بیشتر از ۱۰ میلیون شناسایی و حذف شده است.

رستمی ادامه داد: این سرانه در برگیرنده هزینه اجاره مسکن خانوار نیست و بر اساس بعد خانوار محاسبه شده است. بر اساس داده‌های بودجه خانوار مرکز آمار ایران، سرانه درآمد هر خانواده ایرانی در دهک هشتم از ابتدای سال گذشته ۱۰ میلیون تومان در ماه برآورد شده است. از این رو، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی هم این میزان درآمد را بعداز کسر هزینه مسکن به عنوان شاخص شناسایی ۳ دهک بالا انتخاب کرده است.

به گفته این مسئول دولتی از ابتدای شهریورماه سرپرستان خانوار به مدت ۲۰ روز فرصت دارند برای مشاهده جزئیات و یا ثبت درخواست به آدرس https://hemayat.sfarar.ir مراجعه کنند. اطلاعات اظهاری سرپرست خانوار در حوزه‌های درآمدی، تراکنش‌های بانکی و محل سکونت مجددا با داده‌های ثبتی دستگاه‌های متولی داده صحت‌سنجی و در صورت تأیید استحقاق دریافت یارانه مطابق قانون یارانه خانوارها مجدداً برقرار خواهد شد.

رستمی تأکید کرد: مطابق بند (ب) تبصره (۱۳) قانون بودجه سال ۱۴۰۴ کل کشور، دولت مکلف است از محل منابع حاصل از حذف یارانه نقدی دهک‌های هشتم، نهم و دهم، ماده ۴۵ قانون مالیات بر ارزش افزوده و بازنگری در سیاست‌های حمایتی، حداقل مبلغ ۴۰۰ هزار میلیارد ریال را به عنوان بسته حمایت از معیشت محرومان اختصاص دهد. این منابع صرف حمایت از خانوارها و اقشار نیازمند، از جمله خانوارهای دچار فقر شدید که تحت پوشش نهادهای حمایتی نیستند و همچنین افزایش اعتبار کالابرگ برای خانوارهای تحت پوشش و دهک‌های پایین درآمدی خواهد شد.

رئیس مرکز مطالعات و اطلاعات رفاهی ایرانیان در پایان یادآور شد: در دوره اول پرداخت کالابرگ در سال ۱۴۰۴ حدود ۲۵ هزار میلیارد تومان (همت) برای خانوارهای دهک اول تا هفتم تخصیص یافت.

رایزنی با فرودگاه نجف برای کاهش هزینه‌ها

دبیر انجمن شرکت‌های هواپیمایی گفت: پیش از ایام اربعین به همراه هیاتی از سازمان هواپیمایی کشوری مذاکراتی با رئیس فرودگاه نجف داشتیم و پیشنهاداتی مطرح شد. امیدواریم توافقاتی در خصوص کاهش هزینه‌ها برای مسافران ایرانی در این فرودگاه حاصل شود و افزایش پروازها را به فرودگاه نجف را داشته باشیم؛ در غیر این صورت ممکن است شرکت‌ها برای کاهش هزینه‌ها تصمیمات دیگری اتخاذ کنند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، مقصود اسعدی سامانی در پاسخ به چرایی بالا بودن هزینه فرودگاه نجف اظهار کرد این فرودگاه بر اساس آنچه گفته می‌شود خصوصی بوده و درآمد □ هزینه‌ای اداره می‌شود. ولی با توجه به اینکه شرکت‌های هواپیمایی ایرانی بیشترین استفاده کننده از این فرودگاه هستند، توقع می‌رود، تعدادی بین هزینه‌هایی که آنها از شرکت‌های هواپیمایی ایرانی دریافت می‌کنند با هزینه‌هایی که ما از شرکت‌های هواپیمایی عراقی دریافت می‌کنیم برقرار باشد.

وی افزود: در حال حاضر تعاملی در این بخش وجود ندارد. در فرودگاه‌های ایران حداکثر هزینه‌ای که از شرکت‌های هواپیمایی خارجی دریافت می‌کنیم حدود ۲۵۰۰ دلار است اما رقمی که فرودگاه نجف از ما دریافت می‌کند با احتساب هزینه رویالیتی حدود ۱۰ هزار دلار است که برای هواپیماهای پهن پیکر به ۱۲ هزار دلار هم می‌رسد که عدد بسیار بالایی است. برای مثال از هر مسافر برای ورود و خروج ۳۰ دلار اخذ می‌شود و تعرفه این فرودگاه برای ویلچر نیز ۲۵ دلار است.

مصرف بنزین در یک روز به ۲۰۰ میلیون لیتر رسید

یک مقام مسئول از رشد حدود ۷ درصدی توزیع روزانه بنزین و ثبت رکورد بیش از ۲۰۰ میلیون لیتر در یک روز خبر داد و گفت: بخش عمده‌ای از تولید سوخت کشور مطابق استانداردهای یورو ۴ و ۵ انجام می‌شود.

به گزارش پیام آشنا به نقل از وزارت نفت، کرامت ویس‌کرمی مدیرعامل شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران درباره آمار تولید و توزیع بنزین در کشور اظهار کرد: از ابتدای امسال تاکنون، میانگین توزیع روزانه بنزین حدود ۱۳۰ میلیون لیتر بوده که نسبت به مدت مشابه پارسال (۱۴۰۳) با رقم میانگین ۱۲۲ میلیون لیتر در روز حدود ۷ درصد رشد داشته است.

وی با اشاره به ثبت رکوردهای تازه در مصرف بنزین کشور افزود: رکورد توزیع بنزین ۲۹ اسفند پارسال با رقم ۱۶۴ میلیون لیتر در یک روز شکسته شده بود، اما امسال بیشترین رکورد مصرف بنزین مربوط به ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ است که همزمان با تهدیدهای ناشی از حمله رژیم صهیونیستی، مقدار توزیع بنزین در یک روز به بیش از ۲۰۰ میلیون لیتر رسید. همچنین میانگین توزیع بنزین در مدت ۱۲ روزه جنگ ۱۱۷ میلیون لیتر در روز بوده است.

مدیرعامل شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران در تشریح تولید بنزین و نفتگاز در کشور بیان کرد: روند تأمین بنزین به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی شده تا بتوانیم با استفاده از افزایش تولید و واردات، ذخیره‌سازی مناسبی انجام دهیم و پاسخگوی مقدار بنزین توزیعی در کشور باشیم.

ویس‌کرمی درباره تولید سوخت باکیفیت در کشور گفت: بخش قابل توجهی از تولید کشور مطابق استاندارد یورو ۴ است. همچنین عمده تولید نفت‌گاز کشور بر مبنای استاندارد یورو ۴ و یورو ۵ است که در تمام جایگاه‌های توزیع کلان‌شهرها عرضه می‌شود.

وی با اشاره به اهمیت استفاده از کارت هوشمند سوخت اظهار کرد: بر اساس قانون برنامه و بودجه، تکلیف شده تا ۹۵ درصد خودروها از کارت شخصی خودشان برای دریافت سوخت استفاده کنند. اما عمده مردم به این قانون عمل نمی‌کنند و هم‌اکنون حدود ۴۵ درصد بنزین کشور با کارت جایگاه عرضه می‌شود در حالی که اگر همه مردم از کارت شخصی خود استفاده کنند، افزون بر حفظ سهمیه یارانه‌ای، امکان بهره‌مندی از نرخ دوم نیز فراهم می‌شود.

پیام آشنا گزارش می دهد

توزیع دولتی و اصلاح تخصیص ارز؛ دو راهکار برای آرامش بازار برنج

اختصاصی پیام آشنا - با افزایش نگرانی‌ها از کمبود برنج در بازار و کندی فرآیند تخصیص ارز، کارشناسان و مسئولان بر لزوم ورود مستقیم دولت به چرخه توزیع و تسریع در روند تأمین ارزی تأکید دارند؛ مسیری که می‌تواند امنیت غذایی و آرامش بازار را تضمین کند.

بازار برنج، به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین اقلام سبد غذایی خانوار ایرانی، این روزها با چالش‌های جدی روبه‌رو است؛ از یک‌سو نوسانات قیمتی و از سوی دیگر مشکلات در تأمین ارز برای واردات، روند عرضه این کالای اساسی را تحت فشار قرار داده است. بر اساس اظهارات وزیر دادگستری، برنج وارداتی که با ارز ترجیحی وارد کشور می‌شود، باید بهطور مستقیم توسط دولت توزیع شود تا از انحراف قیمت و کمبود در بازار جلوگیری گردد. امین حسین رحیمی معتقد است که صرف بازرسی و کنترل‌های نظارتی نمی‌تواند تضمین‌کننده عدالت در توزیع باشد، بنابراین شرکت بازرگانی دولتی ایران مأموریت خواهد داشت این کالا را با قیمت مصوب در اختیار مردم قرار دهد.

این تصمیم می‌تواند دو اثر مهم در بازار داشته باشد: نخست جلوگیری از واسطه‌گری و احتکار، و دوم ایجاد اطمینان برای مصرف‌کنندگان در خصوص ثبات قیمت. تجربه سال‌های اخیر نشان داده است که در بسیاری از موارد کالای وارداتی با نرخ ترجیحی به دست مصرف‌کننده نهایی نمی‌رسد و بخشی از سود ناشی از یارانه ارزی به جیب واسطه‌ها منتقل می‌شود. توزیع مستقیم، در صورت اجرای دقیق و شفاف، می‌تواند این چرخه را اصلاح کند.

اما مشکل اصلی تنها به توزیع ختم نمی‌شود. بخش دیگری از معادله، فرآیند تخصیص ارز برای واردات برنج است که طبق گفته مجیدرضا خاکی، دبیر انجمن واردکنندگان برنج ایران، با تأخیرهای طولانی مواجه شده است. آخرین تأییدیه وزارت جهاد کشاورزی به شش ماه قبل بازمی‌گردد و از نیمه بهمن سال گذشته تاکنون تخصیص ارزی جدیدی صورت نگرفته است. این تأخیرها نه‌تنها موجب کندی واردات می‌شود، بلکه اعتماد تأمین‌کنندگان خارجی را نیز کاهش داده و در مواردی به آزادسازی اسناد محموله‌های وارد شده لطمه زده است.

در چنین شرایطی، اصلاح چرخه تخصیص و کارسازی ارز اهمیت حیاتی دارد. هرگونه وقفه در این زنجیره می‌تواند به افزایش هزینه‌های بازرگانان و کاهش انگیزه واردکنندگان منجر شود، در حالی که کشور درگیر بحران کم‌آبی و کاهش تولید داخلی است. این هشدار پیش‌تر نیز در مکاتبات متعدد با مسئولان دولتی مطرح شده اما تاکنون اقدام عملی مؤثری صورت نگرفته است. تداوم این وضعیت می‌تواند امنیت غذایی کشور را تهدید کند، چراکه برنج دومین کالای راهبردی در سبد غذایی ایرانیان است.

از سوی دیگر، وزیر جهاد کشاورزی بر تلاش دولت برای متعادل‌سازی قیمت‌ها و حمایت همزمان از تولیدکننده و مصرف‌کننده تأکید کرده است. وی افزایش انگیزه تولید داخلی، رشد صادرات و اصلاح تراز تجاری را از دستاوردهای اخیر دولت دانست. هرچند این آمارها امیدبخش است، اما واقعیت بازار نشان می‌دهد که بدون مدیریت دقیق واردات و تخصیص به‌موقع ارز، این موفقیت‌ها نمی‌تواند مانع التهاب بازار شود. در نهایت، دو اقدام فوری می‌تواند از بروز بحران جلوگیری کند: نخست، ورود عملی دولت به فرآیند توزیع برنج وارداتی و حذف حلقه‌های واسطه؛ دوم، بازنگری اساسی در سازوکار تخصیص ارز و کوتاه کردن زمان انتقال منابع به تأمین‌کنندگان خارجی. تحقق این دو راهکار، ضمن کاهش فشار بر بازار، اعتماد مصرف‌کنندگان و فعالان اقتصادی را تقویت خواهد کرد.

با توجه به جایگاه راهبردی برنج در امنیت غذایی و تأثیر مستقیم آن بر شاخص تورم خوراکی‌ها، دولت ناگزیر است با ترکیبی از سیاست‌های حمایتی و اصلاحات ساختاری، ثبات را به این بازار بازگرداند؛ مسیری که بی‌تردید نیازمند هماهنگی کامل میان وزارت جهاد کشاورزی، بانک مرکزی و شرکت‌های بازرگانی دولتی است.

در نشست صندوق صحا و انجمن سرمایه گذاری خطر پذیر مطرح شد

معرفی روش‌های نوین تامین مالی برای دانش‌بنیان‌ها

ثیر احمدی-نخستین نشست توجیهی صندوق صحا و انجمن صنفی کارفرمایی نهادها و انجمن سرمایه‌گذاری خطر پذیر کشور، با هدف حمایت مالی از شرکت‌های دانش‌بنیان و واحدهای تولیدی، در سالن اجتماعات اداره کل اقتصاد و دارایی استان البرز برگزار شد. این گردهمایی مهم با حضور مقامات و کارشناسان برجسته از جمله کلانتری معاون صنایع کوچک شرکت شهرک‌های صنعتی استان البرز، دارایی مدیر تامین مالی و جذب سرمایه سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران، فرنیان عضو هیئت‌مدیره و معاون صندوق حمایت از تحقیقات و توسعه صنایع پیشرفته نوید بخش فصلی نوین در حوزه حمایت از صنایع بود.

نقش صندوق‌ها در پویایی اقتصاد دانش‌بنیان

نمایندگان صندوق صحا و انجمن صنفی کارفرمایی نهادها و انجمن سرمایه‌گذاری خطرپذیر ایران در این نشست بر اهمیت نقش این صندوق‌ها به عنوان بستری برای سرمایه‌گذاری در حوزه شرکت‌های دانش‌بنیان تاکید کردند و اظهار کردند: انجمن سرمایه گذاری خطر پذیر ایران به عنوان نهاد تخصصی این حوزه در سال ۱۴۰۲ با اعتقاد بیش از ۴۰۰ قرارداد سرمایه گذاری مستقیم و ارائه بیش از ۲۱۰۰ فقره تسهیلات و صدور بیش از ۲۰ هزار فقره ضمانت‌نامه نقش مهمی در توسعه زیست بوم نوآوری کشور ایفا کرده است.به گونه ای که مبلغ کل قراردادهای سرمایه‌گذاری خطر پذیر از ۳۲۰۰ میلیارد تومان مجموع تسهیلات ارائه شده از ۸۰۰ میلیارد تومان و کل ضمانت‌نامه ها از ۶۹۰۰ میلیارد تومان فراتر رفته است. گزارش زیست بوم سال ۱۴۰۳ در مهر ماه ۱۴۰۴ منتشر خواهد شد. انجمن سرمایه گذاری خطر پذیر، که به عنوان دهمین نهاد مالی در کشور شناخته می‌شوند، می‌توانند حلقه مفقوده بین واحدهای صنعتی و فرآیند ثروت‌آفرینی را ایجاد کنند. هدف اصلی این نهادها، فراهم‌آوردن زمینه‌های لازم برای اجرای طرح‌های فناورانه و نوآورانه محققان و پژوهشگران است.

آگاهی‌بخشی و رفع موانع دغدغه اصلی مدیران

کلانتری، معاون صنایع کوچک شرکت شهرک‌های صنعتی استان البرز، با اشاره به خدمات متنوع بخش‌های دولتی و خصوصی به صنایع کوچک و متوسط، ابراز نگرانی کرد که این صنایع اغلب از وجود برنامه‌های حمایتی بی‌اطلاع هستند یا در مسیر دریافت خدمات، با موانع بوروکراسی روبرو می‌شوند. وی هدف از برگزاری این رویدادها را ایجاد ارتباط مستقیم بین مدیران و تصمیم‌گیران دولتی و خصوصی با واحدهای صنعتی و تولیدکنندگان دانست تا فرآیند دریافت حمایت‌ها تسهیل شود.

کلانتری تاکید کرد دیگی از نیازهای اساسی صنایع کوچک و متوسط، آشنایی با روش‌های نوین تامین مالی است. متاسفانه، اغلب با شنیدن واژه تامین مالی، ذهن‌ها تنها به سمت شبکه بانکی و تسهیلات آن معطوف می‌شود، در حالی که ما دهها روش جدید تامین مالی داریم که در مدیریت شهرک‌های صنعتی به آن‌ها پرداخته‌ایم. قصد داریم برگزاری برنامه‌های ترویجی، تولیدکنندگان را با این روش‌ها آشنا کنیم.

وی همچنین خاطرنشان کرد: پیگیری خواسته‌های واحدهای صنعتی و تولیدی از وظایف اصلی آنهاست و این برنامه‌ها می‌توانند کمک‌بزرگی برای تأمین نیازها و رفع مشکلات این عزیزان باشند.

نوآوری در تامین مالی و گشایش‌های اقتصادی

مدیر تامین مالی و جذب سرمایه سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران، به معرفی روش‌های نوین تامین مالی برای واحدهای صنعتی کوچک و متوسط پرداخت و بر لزوم رفع کمبود نقدینگی تاکید کرد. دارایی صندوق حمایت از صنایع پیشرفته صحا و انجمن شرکت‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر را به عنوان دو نهاد مهم تامین مالی معرفی کرد و گفت: هدف از این جلسات برقراری ارتباط بین عرضه‌کنندگان تامین مالی صحا و انجمن و متقاضیان شرکت‌های مستقر در شهرک‌های صنعتی است. وی در ادامه افزود: صحا تسهیلات را در بخش صنایع دانش‌بنیان ارائه می‌دهد، در حالی که انجمن خدمات عمومی متنوعی را فراهم می‌کند.

دارایی بیان کرد: این جلسه بخشی از سلسله نشست‌ها در استان‌های مختلف است و تفاهم‌نامه‌هایی نیز با بانک توسعه تعاون، بانک رفاه، صندوق سرمایه‌گذاری صنایع کوچک و صندوق پژوهش و نوآوری نفت امضا شده است. وی افزود هدف نهایی، رساندن تخصصی و دسته‌بندی شده بخش عرضه تامین مالی به بخش تقاضا در سطح شهرک‌ها و کارخانه‌ها است و تاکنون این جلسات در سمنان، اصفهان و اکنون در البرز برگزار شده است.

بسته های حمایتی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی

عضو هیئت‌مدیره و معاون صندوق حمایت از تحقیقات و توسعه صنایع پیشرفته صحا بر اهمیت سرمایه‌گذاری در صنعت و رفع مشکلات ناشی از سیاست‌های انرژی گذشته تاکید کرد. فرنیان با اشاره به خروج ۴۴۴ میلیارد دلار سرمایه از کشور از سال ۱۳۸۵، جذب سرمایه‌گذاری مشترک خارجی را برای گشایش اقتصادی ضروری دانست. وی افزود: همچنین از تدوین بسته‌های حمایتی جدید، از جمله پوشش بیمه تامین اجتماعی برای هزینه‌های تحصیل و مهلت تنفس سه ماهه برای بازپرداخت تسهیلات خبر داد. فرنیان بر نیاز صنایع به سرمایه‌گذاری مشترک داخلی و خارجی برای توسعه پایدار تاکید کرد و آمادگی صحا را برای حمایت از این رویکرد اعلام نمود.

نقشه راه تامین مالی و فرصت‌های شبکه‌سازی

دستیار رئیس هیئت‌مدیره انجمن صنفی کارفرمایی نهادها و انجمن سرمایه‌گذاری خطرپذیر ایران، با ارائه معرفی تاریخچه و اهداف انجمن، به بررسی ظرفیت‌های عملی تامین مالی برای شرکت‌ها پرداخت. سجادزاور به ابزارهایی مانند شتاب‌دهنده‌ها و تسهیل‌گران نوآوری، CVC، VC، صندوق‌های پژوهش و فناوری، سکوهای تامین مالی جمعی، شرکت‌های اعتبار افزا و صندوق‌های جسوارانه بورسی اشاره کرد که هر یک متناسب با مرحله رشد شرکت‌ها می‌توانند مسیر دسترسی به سرمایه را هموار کنند.

سجاد زوارتصریح کرد : مخاطبان این رویداد، علاوه بر آشنایی با نقشه راه تامین مالی و معیارهای پذیرش هر نهاد، در بخش پرسش و پاسخ و شبکه‌سازی، تجربه‌ای ارزشمند از تبادل نظر مستقیم با مدیران و فعالان این حوزه به دست آوردند. این تعامل فرصتی فراهم ساخت تا شرکت‌های حاضر بتوانند راهکارهای عملی برای رشد و توسعه خود بیابند و با ظرفیت‌های واقعی بازار سرمایه‌گذاری کشور پیوند بخورند.

نتیجه‌گیری و بازدید میدانی

این جلسه توجیهی با سخنرانی‌ها و ارائه نکات کلیدی و راهکارهای عملی، غنای بیشتری به برنامه بخشید و به شرکت‌کنندگان فرصت داد تا از دیدگاه‌های تخصصی و تجربیات ارزشمند مدیران ارشد حوزه تامین مالی و نوآوری بهره‌مند شوند.

در پایان این رویداد، بازدیدی میدانی از شرکت های دانش‌بنیان رایان رشد افزا تولید کننده دوربین هلالامپ هاگیست های ورودی و دستگاه های X_Ray ، شرکت صنعت آفرین ماهان تولید کننده انواع کاتالیست کاقورتر خودرو و قطعات فلزی خودرو با هدف اصلی کاهش آلودگی هوا و شعار تنفس هوای پاک و شرکت نقش افشانه سپید افزار تولید کننده انواع لیبل چسبان و جت پرینتر برای اصناف، رایانی بهداشتی، پتروشیمی با بیش از ۲۰ سال سابقه در حوزه چاپ و بسته بندی در شهرک صنعتی بهارستان انجام شد. این شرکت ها به عنوان نمونه‌ای موفق در تولیدات محصولات خود الگوی الهام‌بخشی برای دیگر واحدهای فناور به شمار می‌آیند.

ضرورت برگزاری سالانه اکسپوی حلال با هدف توسعه تجارت بین‌الملل

نشست هماهنگی برگزاری اکسپوی حلال با حضور نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان البرز، نشستی با محوریت هماهنگی برگزاری اکسپوی حلال با حضور مدیرکل مرکز تحقیقات و اطلاع‌رسانی اتاق اسلامی (ایکریک)، عضو هیات نمایندگان و رئیس کمیسیون صنعت و معدن اتاق بازرگانی البرز، دبیرکل و مدیر روابط‌عمومی این اتاق در دفتر مرکز ایکریک واقع در اتاق بازرگانی ایران برگزار شد.

این نشست به مصوبه هیات رئیسه اتاق بازرگانی ایران مبنی بر موافقت با برگزاری اکسپوی حلال و تشکیل کمیته‌های تخصصی ذیل آن اشاره و عنوان شد که هدف اصلی از برنامه‌ریزی چنین رویدادی، احیای شورای حلال و کمیته‌های تخصصی ذیل آن است، همچنین، با تاکید بر اهمیت وحدت و همگرایی برای توسعه صنعت حلال ایران در سطح تجارت بین‌المللی، پیشنهاد برگزاری سالانه رویداد اکسپوی حلال مطرح شد.

در ادامه جلسه، سید محمدباقر رضوی تقوی عضو هیات نمایندگان و رئیس کمیسیون صنعت و معدن اتاق بازرگانی البرز، با اشاره به تجربه موفق این اتاق در برگزاری همایش روز جهانی استانداردهای حلال در حاشیه نمایشگاه ایران اگروفود در اردیبهشت‌ماه سال جاری، پیشنهاد کرد: با توجه به استقبال گسترده فعالان این حوزه، همایش و نمایشگاهی با محوریت توسعه صنعت حلال در بازارهای جهانی، هر ساله در همان بازه زمانی به صورت مستمر برگزار شود.

مدیرکل مرکز تحقیقات و اطلاع‌رسانی اتاق اسلامی (ایکریک) نیز با تأکید بر اهمیت بازیابی جایگاه ایران در صنعت حلال جهانی و با اشاره به فعالیت‌های کمیته تجارت بین‌الملل این مرکز، گفت: اجرای پژوهش‌های علمی و تحقیقاتی مشترک میان اتاق ایران، اتاق ایکریک، اتاق البرز و سایر اتاق‌های بازرگانی کشور برای بررسی موانع و مشکلات صادراتی شرکت‌های ایرانی ضروری است.

کربلایی همچنین افزود: حضور نهادهای دولتی همچون سازمان ملی استاندارد و دیگر دستگاه‌های اجرایی مرتبط در کنار بخش خصوصی می‌تواند به احیای شورای سیاست‌گذاری و راهبردی کالا و خدمات حلال و تشکیل کارگروه‌ها و کمیته‌های تخصصی کمک کند.

در پایان این نشست، مقرر شد پیش‌نویس پروپوزال یا طرح تحقیقاتی اولیه در این مورد توسط اتاق بازرگانی البرز تهیه و جهت بررسی و تصویب نهایی به مرکز تحقیقات و اطلاع‌رسانی اتاق اسلامی (ایکریک) ارائه شود.

یادداشت

اقتصاد در تله تعلیق (بخش اول)

در اقتصاد، آنچه چرخ‌های سرمایه‌گذاری و تولید را می‌چرخاند صرفا پول و ماشین‌آلات نیست، بلکه «هماهنگی» است. هماهنگی میلیون‌ها تصمیم پراکنده که با اتکا به قواعد نسبتا قابل‌پیش‌بینی شکل می‌گیرند. وقتی این چارچوب قابل‌پیش‌بینی درهم می‌ریزد، قیمت‌ها از «سیگنال» به «نویز» تبدیل می‌شوند و محاسبه اقتصادی امکان‌ناپذیر می‌شود؛ نکته‌ای که در ادبیات جدید اقتصاد سیاسی با صراحت مطرح شده است: «آشفتگی سیاستی و عدم‌قطعیت فقط تیتر خبری نیست؛ محاسبات اقتصادی را مختل و تولید و رفاه را متوقف می‌کند.»

بخش بزرگی از هزینه‌های عدم‌قطعیت «امرونی» است: طرح‌هایی که هرگز نوشته نمی‌شوند، کارخانه‌هایی که ساخته نمی‌شوند، ماشین‌آلاتی که خریداری نمی‌شوند، نوآوری‌هایی که آزمایش نمی‌شوند. ارتقای محصول‌هایی که رخ نمی‌دهند و شغل‌هایی که ایجاد نمی‌شوند.

ایده محوری ساده است: آشفتگی سیاستی هماهنگی را نامعکن می‌کند و وقتی هماهنگی از بین برود «محاسبه اقتصادی» ناممکن می‌شود. در چنین فضایی، بنگاه و خانوار دیگر نمی‌توانند بر مبنای قاعده‌های ثابت تصمیم بگیرند؛ سرمایه‌گذاری به تعویق می‌افتد، تولید قفل می‌شود، اشتغال شکننده می‌شود و رفاه مردم آب می‌شود. اقتصاد ایران در یک دهه اخیر با تا اطمینانی در روابط خارجی، تحریم‌های فزاینده و نوسانات مقرراتی روبه‌رو بوده است؛ چرخه‌ای که در «چتک تحمیلی دوازده‌روزه» به اوج رسید و امروز نیز در سایه یک آتش‌بس موقت، افق کوتاه‌مدتی را به‌روشنی نشان نمی‌دهد و هر بامداد احتمال تشدیدی جدید در زمین بازی وجود دارد.

این حالت تعلیق و آشفتگی سیاستی که گرفتارش هستیم، فقط «بهلم» نیست. نوعی اختلال در سیگنال‌دهی است. اقتصاد با سیگنال کار می‌کند و قیمت‌ها پیام‌رسان کمیابی و ترجیحات هستند. اگر سیاست‌ها پیام‌های متناقض بفرستند، قیمت‌ها از نقش پیام‌رسان می‌افتند. درنتیجه، اقتصاد بی‌محاسبه است: پروژه‌ها جدول مالی ندارند، قراردادهای بلندمدت کم می‌شود و افق برنامه‌ریزی از سال به ماه و هفته تقلیل می‌یابد. تصمیم به سرمایه‌گذاری سنگین (به‌ویژه وقتی سرمایه‌ها هزینه‌های ریخته بالایی داشته و بازگشت‌ناپذیر باشند) در مواجهه با نااطمینانی، یک ویژگی مهم پیدا می‌کند: ارزش «صبر». این همان چارچوب «حق اختیار واقعی» است: بنگاه، مثل صاحب اختیار معامله، می‌تواند با پرداخت هزینه‌ای کوچک (صبر و نقدینگی) تصمیم بزرگ را عقب بیندازد تا اطلاعات بیشتری آشکار شود. نتیجه؟ توقف پروژه‌ها تا اطلاع ثانوی. این مکانیسم نظری، مبنای تحلیل‌های کلاسیک آویتاش دیکسیت و رابرت پیندیک در حوزه «سرمایه‌گذاری در شرایط عدم‌قطعیت» است و برای کشورهای با شوک‌های سیاستی/ژئوپلیتیک، پیامی کاملا توضیح‌دهنده است.

در ایران، دهه گذشته، این «ارزش صبر» به دلیل امکان برگشت‌پذیری سریع تصمیمات مقرراتی، ابهام در مسیر تحریم‌ها و تیوتاب‌های امنیتی، گسترده‌تر از معمول شده است. مدیر یک کارخانه قطعات یا یک شرکت دارویی وقتی نمی‌داند دسترسی‌اش به مواد اولیه، مسیر تامین مالی یا مقررات قیمت‌گذاری ظرف چند ماه دگرگون می‌شود یا نه، ترجیح می‌دهد منتظر بماند. این رفتار منطقی است. اما وقتی همه منتظر بمانند، کل اقتصاد متوقف می‌ماند. این حالت تعلیق و آشفتگی سیاستی که گرفتارش هستیم، فقط «بهلم» نیست. نوعی اختلال در سیگنال‌دهی است. اقتصاد با سیگنال کار می‌کند و قیمت‌ها پیام‌رسان کمیابی و ترجیحات هستند. اگر سیاست‌ها پیام‌های متناقض بفرستند، قیمت‌ها از نقش پیام‌رسان می‌افتند. درنتیجه، اقتصاد بی‌محاسبه است: پروژه‌ها جدول مالی ندارند، قراردادهای بلندمدت کم می‌شود و افق برنامه‌ریزی از سال به ماه و هفته تقلیل می‌یابد. تصمیم به سرمایه‌گذاری سنگین (به‌ویژه وقتی سرمایه‌ها هزینه‌های ریخته بالایی داشته و بازگشت‌ناپذیر باشند) در مواجهه با نااطمینانی، یک ویژگی مهم پیدا می‌کند: ارزش «صبر». این همان چارچوب «حق اختیار واقعی» است: بنگاه، مثل صاحب اختیار معامله، می‌تواند با پرداخت هزینه‌ای کوچک (صبر و نقدینگی) تصمیم بزرگ را عقب بیندازد تا اطلاعات بیشتری آشکار شود. نتیجه؟ توقف پروژه‌ها تا اطلاع ثانوی. این مکانیسم نظری، مبنای تحلیل‌های کلاسیک آویتاش دیکسیت و رابرت پیندیک در حوزه «سرمایه‌گذاری در شرایط عدم‌قطعیت» است و برای کشورهای با شوک‌های سیاستی/ژئوپلیتیک، پیامی کاملا توضیح‌دهنده است.

در ایران، دهه گذشته، این «ارزش صبر» به دلیل امکان برگشت‌پذیری سریع تصمیمات مقرراتی، ابهام در مسیر تحریم‌ها و تیوتاب‌های امنیتی، گسترده‌تر از معمول شده است. مدیر یک کارخانه قطعات یا یک شرکت دارویی وقتی نمی‌داند دسترسی‌اش به مواد اولیه، مسیر تامین مالی یا مقررات قیمت‌گذاری ظرف چند ماه دگرگون می‌شود یا نه، ترجیح می‌دهد منتظر بماند. این رفتار منطقی است. اما وقتی همه منتظر بمانند، کل اقتصاد متوقف می‌ماند.

در اقتصاد، آنچه چرخ‌های سرمایه‌گذاری و تولید را می‌چرخاند صرفا پول و ماشین‌آلات نیست، بلکه «هماهنگی» است. هماهنگی میلیون‌ها تصمیم پراکنده که با اتکا به قواعد نسبتا قابل‌پیش‌بینی شکل می‌گیرند. وقتی این چارچوب قابل‌پیش‌بینی درهم می‌ریزد، قیمت‌ها از «سیگنال» به «نویز» تبدیل می‌شوند و محاسبه اقتصادی امکان‌ناپذیر می‌شود؛ نکته‌ای که در ادبیات جدید اقتصاد سیاسی با صراحت مطرح شده است: «آشفتگی سیاستی و عدم‌قطعیت فقط تیتر خبری نیست؛ محاسبات اقتصادی را مختل و تولید و رفاه را متوقف می‌کند.»

بخش بزرگی از هزینه‌های عدم‌قطعیت «امرونی» است: طرح‌هایی که هرگز نوشته نمی‌شوند، کارخانه‌هایی که ساخته نمی‌شوند، ماشین‌آلاتی که خریداری نمی‌شوند، نوآوری‌هایی که آزمایش نمی‌شوند، ارتقای محصول‌هایی که رخ نمی‌دهند و شغل‌هایی که ایجاد نمی‌شوند.

ایده محوری ساده است: آشفتگی سیاستی هماهنگی را ناممکن می‌کند و وقتی هماهنگی از بین برود «محاسبه اقتصادی» ناممکن می‌شود. در چنین فضایی، بنگاه و خانوار دیگر نمی‌توانند بر مبنای قاعده‌های ثابت تصمیم بگیرند؛ سرمایه‌گذاری به تعویق می‌افتد، تولید قفل می‌شود، اشتغال شکننده می‌شود و رفاه مردم آب می‌شود. اقتصاد ایران در یک دهه اخیر با تا اطمینانی در روابط خارجی، تحریم‌های فزاینده و نوسانات مقرراتی روبه‌رو بوده است؛ چرخه‌ای که در «چتک تحمیلی دوازده‌روزه» به اوج رسید و امروز نیز در سایه یک آتش‌بس موقت، افق کوتاه‌مدتی را به‌روشنی نشان نمی‌دهد و هر بامداد احتمال تشدیدی جدید در زمین بازی وجود دارد.

این حالت تعلیق و آشفتگی سیاستی که گرفتارش هستیم، فقط «بهلم» نیست. نوعی اختلال در سیگنال‌دهی است. اقتصاد با سیگنال کار می‌کند و قیمت‌ها پیام‌رسان کمیابی و ترجیحات هستند. اگر سیاست‌ها پیام‌های متناقض بفرستند، قیمت‌ها از نقش پیام‌رسان می‌افتند. درنتیجه، اقتصاد بی‌محاسبه است: پروژه‌ها جدول مالی ندارند، قراردادهای بلندمدت کم می‌شود و افق برنامه‌ریزی از سال به ماه و هفته تقلیل می‌یابد. تصمیم به سرمایه‌گذاری سنگین (به‌ویژه وقتی سرمایه‌ها هزینه‌های ریخته بالایی داشته و بازگشت‌ناپذیر باشند) در مواجهه با نااطمینانی، یک ویژگی مهم پیدا می‌کند: ارزش «صبر». این همان چارچوب «حق اختیار واقعی» است: بنگاه، مثل صاحب اختیار معامله، می‌تواند با پرداخت هزینه‌ای کوچک (صبر و نقدینگی) تصمیم بزرگ را عقب بیندازد تا اطلاعات بیشتری آشکار شود. نتیجه؟ توقف پروژه‌ها تا اطلاع ثانوی. این مکانیسم نظری، مبنای تحلیل‌های کلاسیک آویتاش دیکسیت و رابرت پیندیک در حوزه «سرمایه‌گذاری در شرایط عدم‌قطعیت» است و برای کشورهای با شوک‌های سیاستی/ژئوپلیتیک، پیامی کاملا توضیح‌دهنده است.

در ایران، دهه گذشته، این «ارزش صبر» به دلیل امکان برگشت‌پذیری سریع تصمیمات مقرراتی، ابهام در مسیر تحریم‌ها و تیوتاب‌های امنیتی، گسترده‌تر از معمول شده است. مدیر یک کارخانه قطعات یا یک شرکت دارویی وقتی نمی‌داند دسترسی‌اش به مواد اولیه، مسیر تامین